

dog ikke her ved denne Sags Behandling kunde tages Hensyn til f. Ex. de mange Husmænd, som kun have en eneste Ko, om der ikke kunde ydes en vis Kvotadel til Prisbelønninger for dem, fordi netop de have svært ved at konkurrere med dem, der have flere Kreaturer.

Formanden (Krabbe): Der er endnu indtegnet flere Talere; det vilde imidlertid være ønskeligt at tilendebringe Forhandlingen idag, og jeg vilde derfor henstille, om ærede Talere kunde tage noget Hensyn hertil.

Stürup: Jeg har allerede ved 1ste Behandling henledet Opmærksomheden paa, at Selskabet til Hesteavlens Forbedring ikke vil kunne komme i Betragtning ifølge § 1. Man har sagt mig, at det kunde forandre Navn; men for det Første forekommer det mig meget naturligt, at, naar et Selskab har virket i en Række af Aar og anvendt betydelige Summer, har det ikke Lyst til at forandre det Navn, hvorunder det har virket, og i dette Tilfælde vilde det ikke være nok at forandre Navnet, men det maatte ogsaa for at være en virkelig Landboforening forandre Gavnnet. En anden Indvending, som forekommer mig at være mere begrundet, er, at denne Sum i og for sig er saa lille, selv om den nu forhøjes fra 25,000 til 30,000 Kr., og at det er den naturlige Følge, at, jo flere Deltagere der er, desto Mindre bliver der til hver. Det skal jeg villig indrømme; men naar vi paa den anden Side tage i Betragtning, at vor Udsørsel af Heste og Føl udgjør ikke mindre end 8½ Million Kroner i Værdi, tror jeg nok, at man dog kunde ofre en lille Smule Mere derpaa, end her er bestemt. Jeg har hovedsagelig bedet om Ordet for at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, om det ikke kunde finde, at ogsaa Selskabet til Hesteavlens Fremme fortjente en Indbefømmen. Tror man, at den Sum, her er bestemt, er for lille dertil, maatte man dog kunne blive enige om at fastsætte en anden Sum, som kunde anvendes til Hesteavlens Fremme, selv om det kun var en halv Snes Tusinde Kroner; det var dog altid Noget. — For det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang) skal jeg oplyse, at deraf, at Indsørselen af Fjerkreaturer udgjør en Værdi af 53,000 Kr. og Udsørselen 6,000 Kr., er det vel klart, at vore Fjerkreaturer i Danmark ere ikke saaledes, som de skulle være, og at der ikke anvendes den Omhu paa Aalen af dem, som man dog vistnok med overordentlig god Fordel kunde anvende. I det Hele forekommer det mig, at, uagtet der vil blive anvendt en Udgift af ialt 60,000 Kr., er det

meget for Lidt for den Sag, der her er under Forhandling. Udsørselsværdien af levende Dyr fra Danmark er ikke mindre end 46 Millioner Kr.; det er derfor dog virkelig en Sag, der vel fortjener, at man gjør Alt, hvad man kan, fra Lovgivningsmagtens Side for at animere og hjælpe.

Thorup: Som Følge af den høitærede Formands Udtalelse skal jeg kun gjøre et Par Bemærkninger overfor den høitærede Indenrigsminister. Naar den høitærede Minister mente, at jeg ikke tillagde den Indflydelse, som Landboforeningerne skulle have, saa stor Vægt, naar jeg samtidig vil lægge det i hans Haand at henlægge en Del af eet Distrikt til et andet, saa tror jeg, at det er en Misforstaaelse. Ministeren kan jo dog ikke vige fra den Inddeling, som er fastslaaet ved Lov. Det er jo ved Lov bestemt, hvor mange Distrikter der skal være, og hvor mange Amter der kan være i hvert Distrikt. Naar jeg har ment, at Ministeren kunde henlægge en Del af et Distrikt til et andet, saa er det, fordi Antallet dog bliver det samme, og det kunde dog være en Lettelse for en enkelt Landboforening at blive henført til et andet Distrikt end det, hvortil den hører; men kunde det hjælpe til, at Ministeren og jeg kunde blive enige, naar den sidste Bestemmelse blev taget ud, saa skal den høitærede Minister finde min Understøttelse dertil. Den høitærede Minister mente, at Landboforeningerne ikke havde særlig Afkomst til at tage sig af Distriktsinddelingen; men jeg er temmelig sikker paa, at det er dem, der have det mest praktiske Blik for de virkelige Forhold, og hvorledes Distrikterne bør indrettes. Vel sagde den høitærede Minister, at det skal bestemmes af en Kommission; men jeg frygter, at, naar Regjeringen vælger det ene Medlem og Amtsraadene de andre Medlemmer af denne Kommission — vi vide jo, at Amtsraadene ere gjerne villige til at følge Ministeren — vil Befolkningen faae meget lidt Indflydelse gennem Landboforeningerne. Naar en Kommission skal afgjøre Spørgsmaalet, kan det maasse føre til, at man blev afhængig af vedkommende Indenrigsminister til enhver given Tid. Jeg har sagt, at overfor den nuværende høitærede Indenrigsminister frygter jeg ikke Noget, thi jeg tror, at han holder paa den nuværende Inddeling, men jeg har viist, hvorledes man tidligere i Regjeringen og i Representationen har haft en forskjellig Opfattelse af Distriktsinddelingen og navnlig for Syllands Vedkommende en temmelig væsentlig forskjellig. Jeg føler mig altsaa ikke betrygget ved, at det overlades til Indenrigsministeren at inndele Distrikterne, men vil ønske, at Thinget ved denne Behandling vil vedtage det af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te